

Załącznik nr 1 do uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. (poz. 318).

WYKAZ PRZYPADKÓW UPRAWNIAJĄCYCH DO ZWIĘKSZENIA FUNDUSZU PŁAC BEZ ZGODY MINISTRA FINANSÓW

1. Jednostki zatwierdzające plany finansowe zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych mogą za zgodą właściwego organu finansowego zwiększać fundusz płac ponad ustaloną wysokość, w wypadku gdy to zwiększenie wynika z przekroczenia planowanych zadań w zakresie produkcji i usług dla ludności oraz dla rolnictwa, w ramach ponadplanowych dochodów z tych usług przy zachowaniu warunków wynikających z odpowiednich uchwał Rady Ministrów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio:

- a) do jednostek budżetowych świadczących pełnopłatne usługi na rzecz ludności,
- b) do powołanych przez jednostki budżetowe komisji kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych,
- c) do działających przy prezydiach rad narodowych kolegiów karno-administracyjnych,
- d) w razie rozszerzenia działalności produkcyjno-usługowej zakładów służby zdrowia w zakresie działalności produkcyjno-usługowej zakładów dla nerwowo i psychicznie chorych oraz przychodni zdrowia psychicznego,
- e) do działalności w zakresie akcji wczasów dla dzieci i młodzieży pod warunkiem uzyskania ponadplanowych dochodów z tytułu pełnopłatnych usług na rzecz ludności,
- f) do wypadków przekroczenia przez pracownie urbanistyczne prezydiów rad narodowych planu prac projektowych przeznaczonych na eksport.

3. Organy finansowe mogą zwiększać fundusz płac powiatowych zarządów dróg lokalnych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi odpowiednio do przekroczenia planowych zadań rzeczowych, w ramach

otrzymanych dodatkowo zleceń oraz środków finansowych na wykonanie określonych robót.

4. Jednostki zatwierdzające plany finansowe dla jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakładów budżetowych, wykonujących zadania w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, z wyjątkiem dyrekcji inwestycji miejskich, oraz dla gospodarstw pomocniczych parków narodowych mogą za zgodą właściwego organu finansowego zwiększać fundusz płac w razie ponadplanowego wykonania zadań rzeczowych, z tym że:

- a) wskaźnik zwiększenia funduszu płac nie może być wyższy od wskaźnika przekroczenia planowych zadań rzeczowych,
- b) zwiększenie nie może przekraczać 20% funduszu płac, ustalonego dla jednostki, z tym że ograniczenie to nie dotyczy ekip remontowych, dozorców i grup konserwacyjnych zarządów budynków mieszkalnych oraz jednostek miejskiej (osiedlowej) służby drogowej,
- c) w zespołach usług projektowych zwiększenie może dotyczyć wyłącznie bezosobowego funduszu płac jedynie w razie przekroczenia planowych zadań w zakresie usług dla ludności i rolnictwa w ramach ponadplanowych dochodów z tych usług.

5. Organ dotujący działalność statutową organizacji społecznych może odpowiednio zwiększyć ustalony fundusz płac w razie:

- 1) podjęcia lub rozszerzenia przez organizacje społeczne (na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwe organy) usług, zgodnie z przepisami w sprawie rozwoju usług dla ludności,
- 2) uzyskania ponadplanowych dochodów z wpłat ludności.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. (poz. 318).

WYKAZ JEDNOSTEK ZWOLNIONYCH Z OBOWIĄZKU WYÓDRĘBNIANIA PLANU FUNDUSZU PŁAC NA IV KWARTAŁ

1. Powiatowe zarządy dróg lokalnych.
2. Jednostki budżetowe wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakłady budżetowe wykonujące zadania w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, z wyjątkiem dyrekcji inwestycji miejskich.
3. Jednostki budżetowe wykonujące konserwacje urządzeń wodno-melioracyjnych.
4. Urzędy morskie i Polskie Ratownictwo Okrętowe.
5. Zakłady budżetowe weterynarii.
6. Skarbowe urzędy komornicze.
7. Jednostki budżetowe służby geodezyjno-klasyfikacyjnej resortu rolnictwa.
8. Zakłady budżetowe wojewódzkich, powiatowych i miejskich ośrodków sportu, turystyki i wypoczynku.
9. Pomocnicze gospodarstwa rolne, ogrodnicze i hodowlane, prowadzone przez zakłady pomocy społecznej i służby zdrowia.
10. Środki specjalne przeznaczone na finansowanie zleconych zamówień.

319

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1967 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 oraz z 1963 r. Nr 28, poz. 164) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370) dodaje się § 13b w brzmieniu:

„§ 13b. Przepisy określone w § 13a mają zastosowanie do organów lustracji centralnych związków spółdzielczych, działających na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach

i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61), w zakresie kontroli dokumentacji, zbadania przebiegu operacji przeprowadzonej przez państwową lub inną jednostkę organizacyjną ze spółdzielnią albo związkiem spółdzielczym.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

320

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 listopada 1967 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bagno Wizna I” obszar torfowiska o powierzchni 30,00 ha, położony w gromadzie Rutki, w powiecie zambrowskim województwa białostockiego, stanowiący własność państwową (Wojewódzkie Zjednoczenie Państwowych Gospodarstw Rolnych). Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 25.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu torfowiska niskiego ze stanowiskiem rzadkich roślin, jak: miodokwiat krzyżowy (*Herminium monorchis* L.), gnidosz królewski (*Pedicularis sceptrum* — *Carolinum* L.), brzoza niska (*Betula humulis* Schrk.) i wierzba lapońska (*Salix Lapponum* L.).

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw ochro-

ny przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,

- b) wycinanie drzew i krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie torfu i innych kopalin,
- e) pozyskiwanie trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt oraz niszczenie gniazd i wybieranie jaj,
- g) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- h) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 listopada 1967 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kulin” obszar lasu o powierzchni 15,46 ha w Leśnictwie Szpetal Nadleśnictwa Włocławek, położony w mieście Włocławku w województwie bydgoskim.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział 48 a, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1962/63—1971/72. Granice rezerwatu zostały

oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych najbogatszego w Polsce stanowiska dyptamu jesionolistnego (*Dictamnus albus*) wraz z bogatym zespołem roślinności pontyjskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami